

lige dele af den europæiske økonomiske historie. De første 100 sider omhandler industrisamfundets økonomiske og samfundsmæssige forudsætninger, hvorefter resten af de to bind er viet de seneste to århundreders økonomisk historie. Bindene er bygget op kronologisk, således at man får serveret de væsentligste økonomiske udviklingstræk for hver af de længdemæssigt forskellige perioder. Vægten i bind 1 er lagt på industrisamfundets fremvækst og krise- og krigsøkonomiernes historie, mens bind 2, som starter ved 2. verdenskrigs slutning, ganske naturligt vier den økonomiske genopbygning og den europæiske økonomiske integration den betydeligste opmærksomhed. I to kapitler får man tillige nogle få sider om de nationale økonomier og deres udviklinger for årene 1950-1973 og for 1973-1993.

Peter Munk Christiansen  
Institut for Økonomi, Politik og  
Forvaltning  
Aalborg Universitet

David Borughton og Mark Donovan, (eds.), *Changing Party Systems in Western Europe*, xix + 315 s., London: Pinter, £ 16.99 (pb).

Redaktørene har engageret en række britiske og nogle udenlandske landeeksperter udi partisystemer til at beskrive de seneste års ændringer heri. Kapitler om Storbritannien, Irland, Frankrig, Tyskland, Østrig, Sverige, Holland, Belgien, Italien, Spanien og Portugal beretter om ændringer, og i enkelte tilfælde betydelige sådanne, i antallet af partier, koalitions- og samarbejdsforhold, konfliktstruktur, polarisering og andre typiske sammenlig-

ningsparametre. Alle kapitler har en historisk tilgang til emnet. Med alle de klassiske henvisninger konkluderes der, at der stadig er et gran af sandhed i Rokkan og Lipsets fastfrysningstese, men at partisystemerne også har vist sig uhyre fleksible. De gamle partier er blevet svækket, partisystemerne er blevet mere omskiftelige, og der er i stigende grad kommet en territorial differentiering i de vesteuropæiske partisystemer.

Asbjørn Sonne Nørgaard  
Institut for Statskundskab  
Aarhus Universitet

„Historisk sociologi: Modernitet, forandring, komparation“, *Den jyske Historiker*, nr. 80, maj 1998, 158 s., kr. 125,00.

Temaet er aktuelt ikke alene for faget historie, som nummeret eksplicit henvender sig til, men også for samfundsvidenskaben. Den generelle påstand er, at historikere kan lære noget af sociologiens større teori- og begrebsbevidsthed samt af den komparative metode, men kun i mindre grad den traditionelle sociologis meget brede generaliseringsbestrebelse. Dertil er moderniteten for mangearartet. Knud Knudsens artikel er en videnskabshistorisk introduktion til dannelsen af disciplinen „historisk sociologi“, særligt anskuet fra en historisk vinkel. Uffe Østergård diskuterer store systemiske forandrings konsekvenser for historie og samfundsvidenskab. Han plæderer for et historisk perspektiv på studiet af magtens strukturer under moderniteten og desuden for en bestydelig større fokusering på solide periodiseringer. Jacob Alsted diskuterer den moderne historiske sociologi

lige dele af den europæiske økonomiske historie. De første 100 sider omhandler industrisamfundets økonomiske og samfundsmæssige forudsætninger, hvorefter resten af de to bind er viet de seneste to århundreders økonomisk historie. Bindene er bygget op kronologisk, således at man får serveret de væsentligste økonomiske udviklingstræk for hver af de længdemæssigt forskellige perioder. Vægten i bind 1 er lagt på industrisamfundets fremvækst og krise- og krigsøkonomiernes historie, mens bind 2, som starter ved 2. verdenskrigs slutning, ganske naturligt vier den økonomiske genopbygning og den europæiske økonomiske integration den betydeligste opmærksomhed. I to kapitler får man tillige nogle få sider om de nationale økonomier og deres udviklinger for årene 1950-1973 og for 1973-1993.

Peter Munk Christiansen  
Institut for Økonomi, Politik og  
Forvaltning  
Aalborg Universitet

David Borughton og Mark Donovan, (eds.), *Changing Party Systems in Western Europe*, xix + 315 s., London: Pinter, £ 16.99 (pb).

Redaktørene har engageret en række britiske og nogle udenlandske landeeksperter udi partisystemer til at beskrive de seneste års ændringer heri. Kapitler om Storbritannien, Irland, Frankrig, Tyskland, Østrig, Sverige, Holland, Belgien, Italien, Spanien og Portugal beretter om ændringer, og i enkelte tilfælde betydelige sådanne, i antallet af partier, koalitions- og samarbejdsforhold, konfliktstruktur, polarisering og andre typiske sammenlig-

ningsparametre. Alle kapitler har en historisk tilgang til emnet. Med alle de klassiske henvisninger konkluderes der, at der stadig er et gran af sandhed i Rokkan og Lipsets fastfrysningstese, men at partisystemerne også har vist sig uhyre fleksible. De gamle partier er blevet svækket, partisystemerne er blevet mere omskiftelige, og der er i stigende grad kommet en territorial differentiering i de vesteuropæiske partisystemer.

Asbjørn Sonne Nørgaard  
Institut for Statskundskab  
Aarhus Universitet

„Historisk sociologi: Modernitet, forandring, komparation“, *Den jyske Historiker*, nr. 80, maj 1998, 158 s., kr. 125,00.

Temaet er aktuelt ikke alene for faget historie, som nummeret eksplicit henvender sig til, men også for samfundsvidenskaben. Den generelle påstand er, at historikere kan lære noget af sociologiens større teori- og begrebsbevidsthed samt af den komparative metode, men kun i mindre grad den traditionelle sociologis meget brede generaliseringsbestrebelse. Dertil er moderniteten for mangearartet. Knud Knudsens artikel er en videnskabshistorisk introduktion til dannelsen af disciplinen „historisk sociologi“, særligt anskuet fra en historisk vinkel. Uffe Østergård diskuterer store systemiske forandrings konsekvenser for historie og samfundsvidenskab. Han plæderer for et historisk perspektiv på studiet af magtens strukturer under moderniteten og desuden for en bestydelig større fokusering på solide periodiseringer. Jacob Alsted diskuterer den moderne historiske sociologi

med fokus på Michael Mann og Anthony Giddens og foretager en systematisk sammenligning af de to forfatters teori om forandring. Finn Mygind diskuterer brydningsfladerne mellem historie og historisk sociologi i et komparativt perspektiv. Med udgangspunkt i Barrington Moore, R. Bendix, P. Andersen og S. Rokkan påstås der, at disse forfalder til funktionelle forklaringer og en utilstræk-

kelig historisk bevidsthed/indsigt. Hvor historikere kan lære af de nævntes teori- og metodebevidsthed, vil de klassiske historiske sociologers arbejde forbedres, hvis den historiske approach også opprioriteres.

Asbjørn Sonne Nørgaard  
Institut for Statskundskab  
Aarhus Universitet